

Under udvalgsarbejdet ønsker vi nærmere at få belyst og diskuteret henholdsvis ministerens forslag til at ændre reglerne om dobbelt strafbarhed og Gorm Toftegaard Nielsens forslag i mindretalsudtalelsen fra Jurisdiktionsudvalget om i stedet at understrege, at forældre har omsorgspligt for deres børn også i udlandet og derfor kan straffes for overgreb mod børnene.

Jann Sjursen (KRF):

Indledningsvis vil jeg godt sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side kan støtte regeringens lovforslag, som jo går ud på særskilt at kriminalisere kvindeligt omskæring, ikke fordi det ikke har været strafbart, men fordi man fra regeringens side ønsker at indsætte en særlig bestemmelse i straffelovgivningen.

Vi synes, at noget kan tale for det, selv om det ikke er traditionen, at vi gør det sådan. Men det, der taler for det, er, at man måske får lettere ved i oplysningsøjemed at få henledt forældres opmærksomhed på, at vi ikke vil acceptere kvindeligt omskæring, og derfor støtter vi, at regeringen har valgt at indsætte den særlige bestemmelse i straffeloven.

Dermed også være sagt, at jeg synes, det er utrolig vigtigt at konstatere, at en sådan bestemmelse ikke kan stå alene, at det er vigtigt med informations- og oplysningskampagner, og at der selvfølgelig også bliver bevilget de nødvendige midler hertil.

Jeg vil også godt sige, at vi kan støtte, at lovforslaget lægger op til, at man i det her spørgsmål fraviger princippet om dobbelt strafbarhed. Det mener vi også er helt nødvendigt for at sende entydige signaler på det her område. Det er der bestemt brug for.

Med disse ord, og fordi vi tidligere har diskuteret spørgsmålet grundigt og indgående, endda for ganske nylig, vil jeg fra Kristeligt Folkepartis side nøjes med at tilsige en positiv udvalgsbehandling og en støtte til lovforslaget, når det kommer til tredje behandling.

Kl. 17.55

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne takke for den generelle opbakning til forslaget.

Mange af ordførerne har kredset meget om, at man er enig i intentionerne i forslaget, men at man også er meget optaget af, at forslaget ikke står alene, men følges op af andre oplysningsinitiativer og andre ting i forhold til den gruppe mennesker, som befinder sig i Danmark, og som

vi skal forsøge at overbevise om; at omskæring som en kulturel tradition er en meget, meget dårlig ting.

Til det vil jeg sige, at der har været nedsat et tværministerielt udvalg, en arbejdsgruppe, der har set på problemstillingen omkring omskæring af piger, med deltagelse af en lang række ministerier. Der blev afgivet en rapport den 13. januar i år, og den er frit tilgængelig på socialministerens hjemmeside. Jeg tror, det var fru Jette Bergenholz Bautrup, der var den første, der nævnte det, men både fru Anne Baastrup, hr. Søren Søndergaard, hr. Martin Lidegaard og mange andre har fulgt op på det siden hen.

Og til det vil jeg sige, at der er en bred vifte af initiativer, som allerede enten er igangsat eller er under igangsættelse. Det drejer sig om en pjece til sundheds-, skole- og øvrigt pædagogisk personale. Det drejer sig om en oplysningsindsats over for de grupper, der har tradition for omskæring. Det drejer sig om materiale fra Undervisningsministeriet i forhold til de pædagogiske konsulenter. Det drejer sig om information om omskæring både på hjemmesiden »Kvindeinfo« og andre hjemmesider, der er rettet mod indvandrere. Det drejer sig om oplysningsmateriale og debatmøder navnlig i forhold til herboende somaliere, retningslinjer og materialer til brug inden for den lovbestemte dansk- og samfundsun- dervisning samt debatmøder og undervisnings- tilbud navnlig til somaliere, herunder imamer. Det er Integrationsministeriet, der er ansvarlig for det sidste.

Alle de her initiativer, der drejer sig om oplysnings-, pjecer osv., og som dækker en bred vifte lige fra personale til de konkrete personer, folk fra tredjelande, der ankommer til Danmark og så lige skal introduceres til det danske samfund, fremgår altså af rapporten. I forhold til de her grupper mener jeg faktisk, der er igangsat ganske mange initiativer.

Jeg har simpelt hen ikke overblik over i dag – der er mange, mange ministerier involveret – hvilke pengebeløb det samlet set drejer sig om. Men hvis man ønsker det i Retsudvalget, vil vi selvfølgelig gerne besvare spørgsmål om, hvad det er i kroner og øre. Det væsentligste synes jeg faktisk er det indholdsmæssige, at man tænker bredt og sørger for at informere alle de steder, hvor vi overhovedet kan komme i tanke om det.

Til fru Pia Kristensen, der var inde på hele spørgsmålet om processen, vil jeg sige, at der allerede er blevet sagt meget i dag i Folketingssalen. Og jeg kan også kun tilslutte mig det, som